

Lemche mener, enhver Kvinde kan kræve som sin Ret at faa et Barn ? Eller mener Fru Lemche blot, at en ugift Kvinde, som faar et Barn og vedkender sig det, ikke skal betragtes som en Samfundsparia ?

A. Brochmann: De Mennesker, der er mere forudseende end andre, er altid udsat for megen Kritik. Jeg mener selv, at en Kvinde - enten hun er gift eller ugift - har Ret til at have et Barn, naar hun ernærer og opdrager dette ligesaa godt, som hvis hun havde en Mand ved sin Side.

I. Tolderlund er ganske uenig med Fru Brochmann og spørger, hvem der skal være Fædre til de Børn ? Skal det være de gifte Kvinders Mænd og unge Sønner ? Derimod vil hun tage Hatten af for den ugifte Kvinde, der faar et Barn og tager sin Opgave op med selv at opdrage sit Barn og derved bøder paa sit Fejltrin; men et Fejltrin er det.

F. Willingshøj forstaar saa godt, at Fru Lemche ikke vil gaa med til, at alle ugifte Kvæder og deres Børn stilles under Værgeraadet.

G. Lemche mener slet ikke, at en Kvinde skal have Lov til at leve umoralsk; men det, at Naturen tager en ung Kvinde i Nakken og giver hende et Barn, gør tit, at hun fra at leve umoralsk kommer til at leve moralsk og arbejder for sit Barn. Samfundet maa derfor i sin Bedømmelse af sit Forhold til den ugifte Moder være forsigtig, at ikke for meget skal slaas i Stykker. Det er min private Mening, at vi gaar imod den Tid, hvor en ugift Kvinde slet ikke vil føle det som en Skam eller noget urigtigt, at hun har et Barn.

S. Tørsleff: Vi, der hvert Aar sender et Hold unge Piger ud af Skolen ved, at der ikke gaar ret lang Tid, før flere af disse unge Piger lever sammen med unge Mænd; men Børn ønsker de sandelig ikke, et Barn faar de ved et "Ulykkestilfælde"; vil give Fru Lemche Ret i, at dette Barn i mange Tilfælde kan blive den unge Kvindes Redning.

G. Lemche: Der skal arbejdes for Ansvarsfølelsen blandt de unge, at Mand og Kvinde lever sammen uden at faa Børn kan sammenlignes med at begaa et Tyveri og gaa med Angsten for at blive opdaget. Hvis Kvinden skal leve sit Kønsliv uden at faa Barnet, vil det blive ganske det modsatte af en Højnelse for hende.

D. Dederding forstaar Fru Lemches Hjertevarme for denne Sag; vi har